

พระราชกำหนด
ควบคุมเครดิตในภาวะคับขัน
พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ ทิพอาภา
ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 4 มิถุนายน พุทธศักราช 2486
เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 31 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 15 มิถุนายน 2486

โดยที่เห็นสมควรควบคุมเครดิตในระหว่างเวลาที่ประเทศ
หยุดในภาวะคับขัน

และโดยที่มีเหตุฉุกเฉิน ซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรให้ทันทั่วทั้งที่ได้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้โดย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 52 ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนด
ควบคุมเครดิตในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกำหนดนี้

“ธนาคาร” หมายความว่า ธนาคารทั้งหลายนอกจาก
“ธนาคารแห่งประเทศไทย” และ “ธนาคารเพื่อการสหกรณ์”

“องค์การเครดิต” หมายความว่า บริษัทประกันภัย
บริษัทออมสิน นิติบุคคลอื่นใดซึ่งมีวัตถุประสงค์ในอันที่จะ
ประกอบกิจการอันเป็นปรกติวิสัยของธนาคารไม่ว่าอย่างเดียว

15 มิถุนายน 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 31

หรือหลายอย่าง เช่น ให้กู้ยืมเงิน ซื้อและขายตัวแลกเปลี่ยน หรือเก็บเงินตามตัวแลกเปลี่ยน และบุคคลธรรมดาหรือคณะบุคคล ที่ประกอบกิจการอย่างใด ๆ ดังที่กล่าวมานี้ และมีลักษณะ ต้องตามที่กำหนดในกตกะขวง

“เงินสด” หมายความว่า ธนบัตร บัตรธนาคารแห่ง ประเทศไทย เหรียญกษาปณ์ และเงินฝากที่ธนาคารแห่ง ประเทศไทย

“เงินฝาก” หมายความว่า เงินที่ธนาคารรับฝากประเภท กะแสรายวัน ฝากประจำ และฝากเพื่อเรียก รวมตลอด ถึงยอดเงินที่เป็นลูกหนี้ธนาคารอื่น

“รัถมนตรี” หมายความว่า รัถมนตรีผู้รักษาทารตาม พระราชกำหนดนี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้ง เพื่อปฏิบัติกรตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา 4 ให้ทุกธนาคารดำรงไว้ซึ่งเงิน สดสำรอง เปน จำนวน เท่าที่ธนาคาร แห่ง ประเทศไทย จะกำหนดเป็นคราว ๆ

ตอนที่ 31 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 15 มิถุนายน 2486

ไป แต่ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละเก้า และไม่สูงกว่าร้อยละสิบ
ห้าแห่งยอดเงินฝากในขณะเลิกทำงานไม่ว่าในวันใด

เงินสดสำรองที่กล่าวนี้ ให้เป็นเงินฝากที่ธนาคารแห่ง
ประเทศไทย ไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฤษฎีกาควบคุม
วงข้อจำกัด วงข้อห้าม กำหนดให้กระทำ หรือมิให้กระทำ
การใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการต่อไปนี้ เพื่อให้ธนาคาร
และองค์การเครดิตปฏิบัติ

- (ก) การนำเงินไปลงทุนหาผลประโยชน์
- (ข) การให้กู้ยืมเงิน
- (ค) การเรียกเงินค้ำหุ้นที่ยังมิได้ชำระเงินเสีย การเพิ่มทุน
หรือการออกหุ้นกู้
- (ง) การตั้ง การดำรงไว้ และการเพิ่มซึ่งเงินสำรอง
- (จ) การขึ้นรายการแสดงกิจการเป็นครั้งคราว

มาตรา 6 เมื่อได้มีกฤษฎีกาตามความในมาตรา ๕ กำหนด
ให้ธนาคาร หรือองค์การเครดิตจะทำการใด ๆ ถ้าธนาคาร
หรือองค์การเครดิตใดยังมี ฝ่าฝืนปฏิบัติตามกฤษฎีกานั้น แม้จะ

15 มิถุนายน 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 31

ยังไม่ถึงเวลาที่ต้องปฏิบัติก็ตาม ห้ามมิให้ธนาคารหรือองค์การ
เครดิตนั้นจ่ายเงินปันผล โบนัส หรือเงินกำไรอื่นใด หรือ
จ่ายบำเหน็จกัมการ

มาตรา 7 เมื่อรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ธนาคารแห่ง
ประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้แทนแล้ว
ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพนักงานของ
ธนาคารเป็นเจ้าพนักงานตามความในพระราชกำหนดนี้ได้

มาตรา 8 เพื่อที่จะดูว่าธนาคารหรือองค์การเครดิตใดได้
ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้หรือไม่ ให้เจ้าพนักงาน
มีอำนาจเรียกให้บุคคลใด ๆ ให้ถ้อยคำหรือแสดงสมุดบัญชี
หรือเอกสารตามแต่จะต้องการ และให้มีอำนาจเข้าไปใน
สถานที่ทำการใดๆ ในระหว่างเวลาดังแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระ
อาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบสมุดบัญชีและเอกสารต่างๆ

มาตรา 9 ผู้ใดฝ่าฝืน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามบทแห่ง
พระราชกำหนดนี้ หรือกดกะชวงที่ออกถามความในพระราช
กำหนดนี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทเรียงตามรายวันไปตลอด
เวลาที่ยังทำการขาดตกบกพร่องอยู่

ตอนที่ 31 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 15 มิถุนายน 2486

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษการ
ตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงาน
และออกกกดกระทรวงเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกำหนด
นี้

กกดกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี